

BÖLCSŐDEI DOLGOZÓK DEMOKRATIKUS SZAKSZERVEZETE XII. KONGRESSZUSÁNAK

ZÁRÓNYILATKOZATA

A BDDSZ Siófokon tartotta XII. Kongresszusát, amely keretében megvitatta és elfogadta középtávú programját. A vita során számos szakmai kérdés és bérezéssel kapcsolatos probléma merült fel, melyek orvoslására a Kongresszus jelen zárónyilatkozatban hívja fel a jogalkotók és a döntéshozók figyelmét.

A kongresszus résztvevőinek álláspontja szerint, az emberi szükségleteknek megfelelő magas színvonalú gondozás-nevelés biztosítása egy civilizált és egészséges társadalom mutatója. Ez önmagában is elégséges feltétel ahhoz, hogy hangsúlyozza az állami beruházások szükségességét. **A szociális infrastruktúra¹ nélkülözhetetlen ahhoz, hogy egy gazdaság termelési kapacitása fenntartható és növelhető legyen, illetve alapvető az emberek életminőségének javításához.** A szociális infrastruktúrába való befektetés előnye az, hogy idővel a kezdeti beruházás olyan hasznokat termel, amelyek jóval értékesebbek a társadalomnak, mint az eredeti költség volt, továbbá megtakarítások keletkeznek a közösségi kiadásokban a munkanélküliség csökkenése miatt, és a társadalombiztosítási kifizetésekben, amelyeket ellenkező esetben fizetni kellene.

Az oktatásba és gyermekgondozásba való beruházás egy hosszú távú befektetési forma. Olyan befektetés, amely a társadalom egészének hasznot jelent. A magas színvonalú gondozási szolgáltatásokba történő jelentős befektetés haszna hosszabb időtávlatban lesz értékelhető, és ezek a hasznok megsokszorozódnak mivel a jobban képzett és gondozott gyerekek termelékenyebb és boldogabb felnőttekké válnak. Éppen ezért álláspontunk szerint az **új bölcsőde-féle, bölcsőde-szerű ellátástípusok megjelenésével, a minőségi koragyermekkorai nevelés-gondozás csak akkor lesz biztosítható minden gyermek számára, ha további egyetemleges személyi-, és tárgyi feltételeket rögzít a jogszabály. Ellenkező esetben a gyermekek jó minőségű ellátáshoz való joga sérül.**

Mindemellett **szükségesnek tartjuk a további célzott férőhely-fejlesztéseket,** amelyek a jobb bölcsődei hozzáféréseken túl, közvetlenül is kihatnak a nők foglalkoztatására, és az új bölcsődei munkahelyek létrehozására.

A jó minőségű gyermekgondozás megfelelő személyi feltételeket is kíván. A megfelelő személyi feltétel azonban, csak tisztességesen megfizetett, jól képzett, tapasztalt és elhivatott személyi állománnyal biztosítható. Ezért is tiltakozunk a 2008 óta befagyasztott közalkalmazotti bértábla ellen! Az ágazatban foglalkoztatottak **85-90%-ának alapilletménye megegyezik a minimálbérrel és a garantált bérminimummal.** A KSH - közfoglalkoztatottakat nem tartalmazó - béradataiból egyértelműen megállapítható, hogy valamennyi nemzetgazdasági ágazat közül - a két szociális ágazati, illetve a bölcsődei pótlék bevezetése után is - a szociális ágazat továbbra is sereghajtó. 2017-ben a nemzetgazdasági nettó átlagkereset 192 ezer Ft, a költségvetési szféra nettó átlaga 197 ezer Ft, amíg a szociális ágazatban a havi nettó átlagkereset 137 ezer forint. A szociális ágazati bérlémaradás a nemzetgazdasági átlaghoz 28%-os, illetve a költségvetési szférához 30,5 %-os.

Álláspontunk szerint mindenkinek joga van a megfelelő jövedelemhez, amely biztosítja a dolgozók és családjuk biztos és méltóságteljes életét.

¹ Szociális infrastruktúra: azon tevékenységek összessége, amelyek az oktatási, egészségügyi, gyermek- és a hosszú távú felnőtt-gondozási szolgáltatásokat biztosítja.

Ma, 2017-ben, sajnos jól látszik, hogy a jogalkotás lassan egy évtized óta képtelen a közalkalmazottak előmenetelének átfogó kezelésére. Ehelyett bizonyos ágazatokban vagy csak egyes meghatározott, szűk munkavállalói körnél alapbérben rögzített életpálya-bérrendszert, míg másutt – így túlnyomórészt a szociális ágazatban is – a 2008 óta befagyasztott közalkalmazotti illetmények alkalmazása mellett ágazati pótlékokat vezettek be.

Az önálló bértábla, vagy a minimálbérből, illetve többségében szakmunkás bérminimumból álló alapbért kiegészítő pótlékrendszer bevezetése (beleértve a bölcsődei pótlékokat is) közti választás kizárólag a jogalkotó döntésén múlik, kárvallottjai azonban a dolgozók, akik hónapról hónapra jelentős összegtől esnek el azáltal, hogy szociális ágazati összevont pótlékuk, vagy bölcsődei pótlékuk több rendszeres, vagy alanyi jogon járó juttatásuknak nem képezi alapját.

Mára már a szociális ágazat bérezése sem egységes, akár egy munkahelyen, illetve azonos munkakörön belül is több bértáblát kell alkalmazni. Ez önmagában is feszültséget kelt az ágazaton, de az adott munkahelyen belül is, az ugyanolyan szintű végzettséggel és ugyanolyan tapasztalattal bíró dolgozók között.

Míndez felveti az egyenlő bánásmód követelményének megsértését, az alábbiak miatt:

„A munka díjazásával kapcsolatban az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani.”
A munka egyenlő értékének megállapításánál, különösen az elvégzett munka természetét, minőségét, mennyiségét, a munkakörülményeket, a szükséges szakképzettséget, fizikai vagy szellemi erőfeszítést, tapasztalatot, felelősséget kell figyelembe venni.”

A bérkülönbségek orvoslása érdekében, álláspontunk szerint szükséges egy átfogó - minden ágazatban foglalkoztatottra kiterjedő arányos és méltányos - alapbéremelést végrehajtani, amely biztosítja a szociális ágazat számára (így a bölcsődei dolgozóknak is) a nemzetgazdasági átlagkeresethez való közeledést. Annak megvalósulásáig követeljük, hogy 2017. január 1-jétől visszamenőlegesen a szociális ágazati összevont pótlék és a bölcsődei pótlék összege beszámítódjék az illetménynövekedés, a jubileumi jutalom, valamint egyes bérpótlékok számítási alapjába.

A bérintézkedésekre vonatkozó javaslatunk nem veszélyt jelentenek, hanem inkább segíteni próbálják mind a gazdaság, mind a szociálpolitika, mind a társadalompolitika céljainak elérését.

Jelen zárónyilatkozatot elfogadta 2017. május 19. napján a BDDSZ XII. Kongresszusa.

A zárónyilatkozat tartalmának hitelességét igazolja:

Szűcs Viktória, elnök